

Άριθμός 30

Ο ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 285 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 19 ΤΟΥ 1960, 12 ΤΟΥ 1964,
29 ΚΑΙ 59 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 53 ΤΟΥ 1968)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 10.

Το Ύπουργικόν Συμβούλιον, ένασκούν τας διά του άρθρου 10 του περί Αστυνομίας Νόμου χορηγουμένας αὐτῷ έξουσίας, καί τῇ γνωμοδοτήσει του Ἀρχηγού τῆς Αστυνομίας, εκδίδει τούς ακόλουθους Κανονισμούς :

1. Οί παρόντες Κανονισμοί θά αναφέρονται ὡς οί περί Ἀστυνομίας (Πειθαρχικοί) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 1972 καί θά αναγνωσκώνται ὁμοῦ μετά τῶν περί Ἀστυνομίας (Πειθαρχικών) Κανονισμῶν του 1958 ἕως 1968 (έν τοῖς έφεξῆς αναφερομένων ὡς «οί βασικοί Κανονισμοί») καί οί βασικοί Κανονισμοί καί οί παρόντες Κανονισμοί θά αναφέρονται ὁμοῦ ὡς οί περί Ἀστυνομίας (Πειθαρχικοί) Κανονισμοί του 1958 ἕως 1972.

Ἐφημερίς
Κυβερνήσεως
Παράρτημα
Τρίτον :
30.4.1958
17.7.1958
13.8.1960.
Ἐπίσημος
Ἐφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
7.6.1968.

2. Οί Κανονισμοί 19 καί 20 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διαγράφονται καί ἀντικαθίστανται διά τῶν ακόλουθων Κανονισμῶν ἀντιστοίχως :

«Συνοπτική
έκδίκασις
ἀδικημάτων.

19.—(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν Κανονισμῶν 8 ἕως 18, ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, έν περιπτώσει καθ' ἣν, κατόπιν ὑποβολῆς ἀναφοράς ἢ προβολῆς ἰσχυρισμοῦ, φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι μέλος τῆς Δυνάμεως δυνατόν νά ἔχη διαπράξη ἀδίκημα, ὅπερ, κατά τήν κρίσιν του Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ θά ἐτιμωρεῖτο ἐπαρκῶς διά χρηματικῆς ποινῆς μῆ ὑπερβαινούσης τās δύο λίρας ἢ ἐτέρας μικροτέρας ποινῆς, ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος Βοηθός Ἀστυνομικός Διευθυντής, δύναται νά διεξαγάγη ἀνάκρισιν κατά τὸ δοκοῦν καί, ἀφοῦ προηγουμένως πληροφορήσῃ τὸν κατηγορούμενον περί τοῦ ἀδικήματος καί τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκ πρώτης ὄψεως ὑποθέσεως καί ἀκούσῃ τοῦτον, νά εκδώσῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καί ἐάν αὕτη εἶναι καταδικαστική νά ἐπιβάλῃ ποινὴν μέχρι δύο λιρῶν ἢ ἐτέραν μικροτέραν ποινήν :

Νοεῖται ὅτι, έν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος εὐρεθῆ ἔνοχος καί ὁ Ἀστυνομικός Διευθυντής ἢ ὁ Βοηθός Ἀστυνομικός Διευθυντής, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, κρίνῃ ὅτι, λόγω τῆς σοβαρότητος του ἀδικήματος ἢ λόγω τῶν περιστάσεων ὑπὸ τās ὁποίας διεπράχθη, ἔδει τοῦτο νά συνεπάγῃται σοβαρωτέραν ποινήν τῆς τῶν δύο λιρῶν, οὗτος δέν προβαίνει εἰς τήν ἐπιβολήν ποινῆς ἀλλὰ παραπέμπει τήν ὑπόθεσιν μετά συνοπτικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν γεγονότων καί ἐπὶ τῶν πορισμάτων του εἰς τὸν Ὑπαρχηγὸν ὁστις, ἀφοῦ μελετήσῃ τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἔγγραφα καί ἀκούσῃ τὸν κατηγορούμενον, δύναται νά ἐπιβάλῃ ποινήν συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμὸν 18, ἢ πρὶν ἐπιβάλῃ, ποινήν, νά ἐνεργήσῃ, ἢ διατάξῃ τήν διενέργειαν περαιτέρω ἀνακρίσεως κατά τὸ δοκοῦν.

(2) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμοῦ—

- (α) όσάκις ό 'Αστυνομικός Διευθυντής γνωρίζει έξ ιδίας αντίληψεως την διάπραξιν άδικήματος υπό μέλους της Δυνάμεως τελούντος υπό την διοίκησιν αυτού δύναται, άφού άκούση τόν κατηγορούμενον, νά επιβάλη εις αυτόν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας δύο λίρας ή έτέραν μικρότεραν ποινήν άνευ διεξαγωγής οίασδήποτε άνακρίσεως·
- (β) όσάκις ό Βοηθός 'Αρχηγός γνωρίζει έξ ιδίας αντίληψεως την διάπραξιν άδικήματος υπό μέλους της Δυνάμεως δύναται, άφού άκούση τόν κατηγορούμενον, νά επιβάλη εις αυτόν ποινήν μη υπερβαίνουσαν τας δύο λίρας ή έτέραν μικρότεραν ποινήν άνευ διεξαγωγής οίασδήποτε άνακρίσεως·
- (γ) όσάκις ό 'Αρχηγός ή ό 'Υπαρχηγός γνωρίζει έξ ιδίας αντίληψεως την διάπραξιν άδικήματος υπό μέλους της Δυνάμεως δύναται, άφού άκούση τόν κατηγορούμενον, νά επιβάλη εις αυτόν ποινήν συμφώνως πρός τόν Κανονισμόν 18 άνευ διεξαγωγής οίασδήποτε άνακρίσεως·

(3) Πάσα ποινή επιβαλλομένη δυνάμει του παρόντος Κανονισμού κοινοποιείται εις τόν κατηγορούμενον κατά τόν χρόνον της επιβολής αυτής ή τó ταχύτερον δυνατόν μετά ταύτα.

(4) 'Εν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ή έκφρασις «μέλος της Δυνάμεως» σημαίνει πᾶν μέλος της Δυνάμεως φέρον τόν βαθμόν του 'Ανωτέρου 'Υπαστυνόμου ή κατώτερον.

'Εφέσεις.

20.—(1) Πᾶς άστυφύλαξ ή λοχίας, κατά του όποίου έξεδόθη άπόφασις ή εις τόν όποιον έπεβλήθη ποινή, δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Αρχηγού έντός έπτά ήμερών από της ήμερομηνίας της τοιαύτης άποφάσεως και ποινής ή έν περιπτώσει καθ' ήν ή ποινή έπεβλήθη μεταγενεστέρως, από της ήμερομηνίας της επιβολής της ποινής, εάν δέ αυτή υπόκειται εις άναθεώρησιν, από της ήμερομηνίας της εις αυτόν κοινοποιήσεως της άποφάσεως της άναθεωρήσεως.

(2) Πᾶς 'Υπαστυνόμος κατά του όποιου έξεδόθη άπόφασις ή εις τόν όποιον έπεβλήθη ποινή, δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Υπουργικού Συμβουλίου έντός έπτά ήμερών από της ήμερομηνίας της τοιαύτης άποφάσεως και ποινής, ή έν περιπτώσει καθ' ήν ή ποινή έπεβλήθη μεταγενεστέρως, από της ήμερομηνίας της επιβολής της ποινής, εάν δέ αυτή υπόκειται εις άναθεώρησιν, από της ήμερομηνίας της εις αυτόν κοινοποιήσεως της άποφάσεως της άναθεωρήσεως.

(3)—(α) Εις πᾶσαν περίπτωση ένδόσεως άθωωτικής άποφάσεως υπό του Προεδρεύοντος 'Αξιωματικού, ό 'Αστυνομικός Διευθυντής δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Αρχηγού έντός έπτά ήμερών από της ήμερομηνίας της τοιαύτης άποφάσεως.

(β) Εις πᾶσαν περίπτωση ένδόσεως άθωωτικής άποφάσεως υπό του 'Αστυνομικού Διευθυντού ένεργούντος ως Προεδρεύοντος 'Αξιωματικού Βοηθός 'Αρχηγός (Διοικήσεως) δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Αρχηγού έντός δεκατεσσάρων ήμερών από της ήμερομηνίας της τοιαύτης άποφάσεως.